

at det forbydes et Dampskib fra et andet Land, som har et fremmed Turistselskab om Bord, at lægge til og lade sine Passagerer gaa i Land. Jeg gad egentlig vide, hvad man vilde tænke i Tyskland, hvis et Selskab fra en eller anden tysk By havde lejet en Dampbaad og vilde foretage en Lysttur til en dansk By, og det saa af danske Politimyndigheder blev nægtet vedkommende at gaa i Land. Jeg tror, det vilde vække Opsigt baade her i Landet og i Tyskland. Nu har jeg jo set, at det i Blade, som man ved staar den sønderborgske Landraad nær, er blevet gjort gældende, at denne Udflugt af Fredericianerne var bestemt til at styrke deres nationale Følelser, og at Overskuddet af Turen skulde anvendes til nationale Formaal — og dette vilde jo i de paagældende Blade sige: til sønderjydske agitatoriske Formaal. Det er muligt — det tør jeg ikke benægte —, at Fredericianerne foretog denne Tur for at styrke deres nationale Følelser; det er endogsaa muligt, at disse maaske trængte dertil — vi kan jo allesammen trænge til noget i den Retning. Men det, man maa andre sig over, er, at det kunde vedrøre Landraaden i Sønderborg. Fredericianerne er jo dog i alle Tilfælde danske, og hvad de vil gøre for at styrke deres nationale Følelser, forekommer mig maa blive deres egen Sag. At der skulde være nogen Fare paa Færde med Hensyn til Forholdene nede paa Als, kan jeg ikke tænke mig, for der har man jo dog et aarvaagent Politi, som ganske sikkert nok kunde passe paa, at ingen af vedkommende Selskab overtraadte Lovregler eller Politiforskrifter uden at blive straffet derfor. Jeg antager for Resten, at ingen af Deltagerne havde tænkt paa at gøre noget i den Retning. Til min Glæde har jeg nu i forskellige Blade set, at den højtærede Udenrigsminister i denne Anledning har ønsket at faa en Del Oplysninger om, hvad der virkelig har fundet Sted paa denne Tur. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, om han har modtaget de Oplysninger, han søgte, og om disse Oplysninger bekræfter, at Turen foregik paa den Maade, som jeg her har omtalt, samt i saa Tilfælde, hvad han har brugt disse Oplysninger til, om han har gjort noget ud af dem. Det tror jeg, der er saa meget mere Grund til at spørge om, som der indenfor den samme Landraadskreds senere, omtrent midt i Juli, fandt en anden Begivenhed Sted, som, saa vidt jeg kan skønne, maa stride mod de mellemfolkelige Samfærdselsregler.

Dampskibet „Horsens“ var blevet lejet til at føre et Selskab af unge Mennesker fra Als Nørreherred, altsaa Folk, der havde preussisk Indfødsret, paa en Lysttur til Korsør. Denne Tur blev imidlertid — ja ganske vist ikke forhindret, men i alt Fald søgt hindret, idet der blev givet Afslag paa et Andragende af 1. Juli fra dette Dampskibs Rederi om at maatte faa Lov til at lande og tage disse Passagerer om Bord for at udføre den Tur, som det var lejet til. Det blev forbudt Dampskibet at lægge til, og som Følge deraf maatte Turen foregaa paa den Maade, at de unge rejste hver fra sit Hjemsted til Aaabenraa, tror jeg, hvorfra de saa blev udskibet og sejlede til Korsør, som deres Bestemmelse var. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det maa være i Strid med de mellemfolkelige Erhvervsregler, at det saaledes bliver hindret, at et dansk Dampskib lejes af en Kreds af Mænd og Kvinder paa Als til at udføre en saadan Tur. Og at det blev nægtet, kan man se deraf, at Forbudet — der var kundgjort i det paagældende Amtsblad — gik ud paa, at Dampskibet ikke maatte lægge til ikke blot ved Hardeshøj, hvor det bedst kunde gøre det, fordi det er det Udskibningssted, der ligger nærmest ved Als Nørreherred, men heller ikke noget andet Sted i Sønderborg Amt; og det er jo vanskeligt for et Rederi at opfylde sine Forpligtelser og føre et Selskab fra Als til Korsør, naar Skibet ikke maa faa Forbindelse med Land. Jeg har senere set, at Regeringspræsidenten i Slesvig i et Regeringsblad har gjort gældende, at dette Forbud ikke gik ud paa at forhindre Dampskibet i at indtage Passagerer fra Als Nørreherred, men kun forbød Udskibning af et anmeldt Massebesøg fra Danmark. Men der maa her foreligge en Fejltagelse. Regeringspræsidentens Svar er af 15. Juli, og Udflugten skulde finde Sted den 12. Juli; den 12. Juli gjaldt altsaa Landraadens Forbud, og dette lød saaledes: „Den under 1. Juli ansøgte Tilaladelse til Landing for den danske Damper „Horsens“ den 11. i Hardeshøj kan ikke gives. Dampskibet maa den nævnte Dag heller ikke lande paa noget andet Landingssted i Sønderborgkreds.“ Ordene her er overmaade tydelige; det var dem, som stod ved Magt paa den Tid, Udflugten skulde finde Sted, og denne Ordre maatte Dampskibet holde sig efterrettelig. Jeg tror, at denne noget energiske Landraad er kommet til at være lidt mere energisk, end de almindelige mellemfolkelige Erhvervsregler — her er Tale om et dansk